

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 47 PŽ-5084/2021-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Kristina Saganić, u pravnoj stvari 1. tužitelja NAPREDAK PZ, Županja, Matije Gupca 38, OIB 08175094361 i 2. tužitelja ORNICE PZ, Županja, Matije Gupca 38.a, OIB 56005323211, koje zastupa punomoćnik Dražen Štivić, odvjetnik u Županji, Veliki kraj 54, protiv tuženice REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, koju zastupa Milenko Perić zamjenik Županijskog državnog odvjetnika u Županijskom državnom odvjetništvu u Osijeku, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine i prava na namirenje tuženika u iznosu od 3.644.801,64 kn / 483.748,31 EUR, odlučujući o tuženičinoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-28/2021-39 od 24. rujna 2021., 10. studenoga 2022.

r i j e š i o j e

Odbija se tuženičina žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-28/2021-39 od 24. rujna 2021.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odbacio tuženičinu žalbu izjavljenu protiv presude toga suda poslovni broj P-28/2021 od 8. rujna 2021. kao nepravodobnu (čl. 358. Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

2. Protiv tog rješenja tuženica je podnijela žalbu u kojoj u bitnome daje svoje viđenje primjene odredbe čl. 500. t. 2. ZPP-a, smatrajući da je ključno pitanje primjenjuje li se odredba čl. 348. st. 1. ili čl. 500. t. 2. ZPP-a kao posebno pravilo koje je na snazi bilo do 1. rujna 2019. Po tuženičinom mišljenju, odgovor na pitanje ovisi o odabiru metode interpretacije (uskogramatičke ili teleološke) i načinu primjene novele ZPP-a iz 2019. godine. Tuženica smatra da se zakonodavac u osjetljivoj materiji za ostvarivanje prava na pristup sudu izrazio nejasno i zbunjujuće, što dovodi do

mogućnosti različitog interpretiranja iste pravne situacije i do pravne nesigurnosti na štetu stranaka. Ujednačavanje rokova za žalbu u svim postupcima ima legitimni cilj, čija realizacija ne predstavlja ukidanje ili ograničavanje subjektivnog prava stranke, nego intervenciju zakonodavca u korist stranke. U pitanju je objektivno nedovoljno određena i kontradiktorna intervencija u važan procesnopravni institut, a iz različite prakse prvostupanjskog suda proizlazi da je određivanje roka za žalbu diskrecijska ovlast suda. Zato smatra da je prvostupanjski sud neopravdano propustio ocjenjivati sve objektivne okolnosti čime je ograničio pravo na pristup sudu pa treba primijeniti jedinstveni rok za žalbu propisan odredbom čl. 348. st. 1. ZPP-a na sve postupke u tijeku, tako i na one u kojima nije donesena prvostupanjska presuda. Predlaže pobijano rješenje ukinuti.

3. Odgovor na žalbu nije dostavljen.

4. Tuženičina žalba nije osnovana.

5. Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. ZPP-a („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22), u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

6. U ovoj pravnoj stvari glavna rasprava je zaključena na ročištu održanom 2. rujna 2021., na kojem je bio prisutan tuženičin punomoćnik; pritom je prvostupanjski sud odredio ročište za objavu presude za 8. rujna 2021. Stranke nisu pristupile na ročište za objavu presude održano 8. rujna 2021., iako su o tom ročištu bile uredno obaviještene. Prvostupanjski sud je presudu istoga dana objavio na e-oglasnoj ploči suda, a iz Upute o pravnom lijeku sadržane u presudi proizlazi da stranke mogu izjaviti žalbu protiv presude u roku od osam dana od dana objave presude.

7. S obzirom na iznijeto, ima se smatrati da je tuženica presudu primila 8. rujna 2021., što se u žalbi ničim niti ne dovodi u pitanje. Budući da je žalbu tuženica izjavila 23. rujna 2021., prvostupanjski sud je žalbu utvrdio nepravovremenom. Tuženica u žalbi dovodi u pitanje pravilnost ocjene prvostupanjskog suda u pogledu pravovremenosti pravnog lijeka, smatrajući da se i u ovom slučaju ima primijeniti opći rok za žalbu propisan odredbom čl. 348. ZPP-a od petnaest dana, a ne rok iz čl. 500. st. 2. ZPP-a. Suprotno navodima iz žalbe, ovaj sud zaključuje da je pobijanim rješenjem prvostupanjski sud pravilno odlučio odbaciti žalbu.

8. Odredbom čl. 335. ZPP-a propisano je da je ročište na kojem se presuda objavljuje sud dužan zakazati na ročištu na kojem je glavna rasprava zaključena (st. 6.); stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama tog Zakona o dostavi pismena (st. 7.); ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, a ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti neposredno u sudu istoga dana (st. 9.). U slučaju iz st. 9., sud

će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova i presuda mora biti istaknuta osam dana računajući od dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (st. 10.).

9. Sukladno odredbi čl. 335. st. 11. ZPP-a prvostupanjski sud je na ročištu na kojem je glavna rasprava zaključena i na kojem je određeno ročište za objavu presude, stranke osobito upozorio na posljedice iz st. 7., 9. i 10. te zakonske odredbe.

10. Prema tome, rok za žalbu protiv presude stranci koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o tom ročištu, računa se od dana objave presude i počinje teći idućeg dana od dana objave, neovisno o tome je li presuda nakon toga istaknuta na e-Oglasnoj ploči suda ili ne, odnosno je li kasnije dostavljena stranci na bilo koji drugi način. Prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi uputio stranke na njihovo pravo na podnošenje žalbe u roku od osam dana od dana objave presude, a na zapisniku s ročišta na kojem je raspravljanje zaključeno upozorio ih na zakonske posljedice sukladno čl. 335. st. 11. ZPP-a.

11. Odredbom čl. 348. st. 1. ZPP-a propisano je pravo stranke na izjavljivanje žalbe u roku od petnaest dana, ako u tom zakonu nije određen drugi rok.

12. Međutim, u glavi 32. ZPP-a koja se odnosi na posebne odredbe za postupak pred trgovačkim sudovima, u odredbi čl. 500. st. 2. ZPP-a bio je propisan rok od osam dana za žalbu protiv presude, odnosno rješenja. Ta je zakonska odredba izmijenjena odredbom čl. 105. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku iz 2019. godine (dalje: ZID ZPP/19) na način da više nije propisan poseban rok za žalbu protiv presude, odnosno rješenja u postupku pred trgovačkim sudovima. Tako izmijenjena odredba čl. 500. ZPP-a (koja više ne sadrži odredbu o posebnom roku za žalbu), ne primjenjuje se u postupcima koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ZID ZPP/19. S obzirom na to da je ovaj postupak pokrenut prije 1. rujna 2019. kada je stupila na snagu izmijenjena odredba čl. 500. ZPP-a, u konkretnom slučaju se na temelju odredbe čl. 117. ZID ZPP/19 primjenjuje odredba čl. 500. st. 2. ZPP-a kako je glasila prije novele iz 2019. godine, jer se postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ZID ZPP/19 dovršavaju primjenom Zakona o parničnom postupku bez tih izmjena, osim iznimki propisanih u čl. 117. st. 2.-4. ZPP-a, što nije slučaj s rokom za žalbu u postupcima pred trgovačkim sudovima.

13. Slijedom svega navedenog, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da rok za žalbu u konkretnom slučaju iznosi osam dana, a ne petnaest kako tuženica žalbom neosnovano ukazuje. Prvostupanjski je sud pravilnom primjenom postupovnih odredaba kojima je uređen rok za izjavljivanje redovnog pravnog lijeka u ovom sporu, uputio stranke na trajanje tog roka i na posljedice njegova propuštanja. Time prvostupanjski sud nije stranke, a tako ni tuženicu, onemogućio u njihovom pravu na izjavljivanje žalbe niti im ograničio pravo na pristup sudu.

14. Odbijanjem neosnovane tuženičine žalbe, pobijano rješenje je potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a).

Zagreb, 10. studenoga 2022.

Sudac
Kristina Saganić

Broj zapisa: **eb314-5bd56**

Kontrolni broj: **018c3-8fb50-8cadd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KRISTINA SAGANIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.